

DET KONGELIGE
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENT

KOMM. OG REG. DEP	
31 OKT 2005	
05/1594-38	
Sak	6500
Avd.	KO IKJ 1 DV

Kommunal- og regionaldepartementet
Pb 8112 Dep
0032 OSLO

Deres ref
05/1594-2 DV

Vår ref
200501742-/LIBPAS

Dato 28.10.05

Høring - Lokaldemokratikommisjonens første utredning - NOU 2005:6 - samspill og tillit - om staten og lokaldemokratiet

Vi viser til brev datert 2. mai 2005 vedrørende ovennevnte sak. Barne- og familiedepartementet har følgende kommentarer:

Fylkesmannens rolle:

Fylkesmannen har en sentral rolle i forhold til kommunene på områdene barnevern og barnehager. I forhold til barnevernet knytter hovedfunksjonen seg til tilsyn. Tilsynsoppgavene i forhold til barnehagesektoren vil fra 1.1. 2006 bli endret fra mer tradisjonelt tilsyn til forvaltningstilsyn med kommunen som barnehagemyndighet. I tillegg er FM klageinstans og skal gi råd og veiledning til kommunene. FM skal også formidle statlige styringssignaler og være kontaktledd mellom stat og kommune på områdene barnevern og barnehager.

NOU'en peker på at det kan oppstå spenninger mellom dialog og tilsynsrollen til FM. Vi vil understreke at Fylkesmannen i mange sammenhenger er en viktig ressurs for kommunene og dialogbasert veiledning er en viktig oppfølgingsdel av tilsynet. Særlig gjelder dette direkte i forhold til barnevernloven. Etter vår vurdering må Fylkesmannen også fremover gis anledning til å ha en slik rolle, selv om vi helt klart ser behovet for å tydeliggjøre skillet mellom tilsyn som kontroll og fylkesmannens veiledningsoppgaver. Dette vil bedre tydeliggjøre fylkesmannens hovedoppgave, som er å utøve et rettssikkerhetstilsyn og dermed ivareta rettssikkerheten til de barn som har behov for, eller mottar tiltak fra, barnevernet i kommunene.

Kommisjonen (s.77) støtter innstillingen fra det tidligere oppnevnte tilsynsutvalget som vil redusere omfanget av tilsyn med kommunesektoren og vil at tilsyn skal utøves som lovlighetstilsyn. I den sammenheng vil vi vise til tidligere høringsuttalelser der vi har understreket at tilsyn med det kommunale barnevernet er av stor rettssikkerhetsmessig betydning for barn som mottar tiltak eller har behov for tiltak fra barnevernet, eller er under

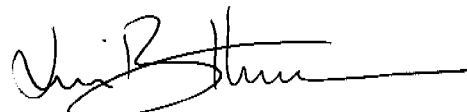
offentlig omsorg og bosatt i fosterhjem eller institusjon. Gjennom fylkesmannens tilsyn med den kommunale barneverntjenesten sikres barns rettigheter både direkte og indirekte. Statlig tilsyn med det kommunale barnevernet må derfor videreføres. Vi har heller ikke mottatt signaler om at tilsyn med barnevernet skal reduseres i fremtiden. Vi kan også i denne sammenheng vise til at kommunene fra 01.01.2006 pålegges plikt til å ha internkontroll med hjemmel i barnevernloven. Mange fylkesmenn gjennomfører i dag forvaltningstilsyn med barnevernet med utgangspunkt i systemrevisjon der avvik og merknader registreres og følges opp. Ved innføring av en plikt til egenkontroll i form av internkontroll, vil grunnlaget for fylkesmannens systematiske forvaltningstilsyn med det kommunale barnevernet bedres.

Vi støtter Kommisjonen synspunkt på at det kan være aktuelt å gjennomgå fylkesmannsinstruksen for å tydeliggjøre fylkesmannens ulike funksjoner knyttet til kommunene (s.78).

Kommisjonen bruker (s. 120) barnevernet som et eksempel for å illustrere spenningen mellom de oppgaver som skal løses og de ressurser som er tilgjengelig og at ubalanse mellom disse faktorene kan bidra til kommunale ulikheter i velferdsnivå eller avvik fra andre viktige mål. I forbindelse med statlige overtakelse av det tidligere fylkeskommunale barnevernet er en av målsetningene med den nye organisasjonen å skape et likeverdig tilbud til hele landet. Gjennom opprettelse av 26 fagteam skal kommunene få nødvendig hjelp og bistand for å løse de vanskelige barnevernssakene. Dette er en viktig målsetning som til en viss grad skal være med å kompensere for manglende lokale ressurser i form av for eksempel kompetanse og særlig er dette et viktig tilbud for de minste kommunene. Mange kommuner har møtt denne utfordringen gjennom interkommunalt samarbeid både av mer frivillig karakter og som "godkjent" forsøkskommune. Etter våre erfaringer er denne type samarbeid mellom kommuner en stadig viktigere måte å løse utfordringer som Kommisjonen peker på innenfor barnevernområdet.

Med hilsen

Lars Audun Granly (e.f.)

Line Berger Husem